

Stanowisko

Zarządu Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i ustawy Prawo budowlane (druk nr 2964).

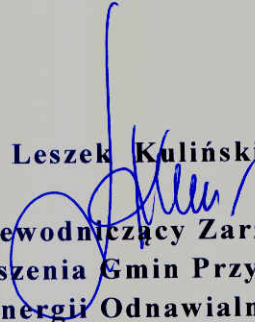
Zarząd Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i ustawy Prawo Budowlane (druk nr 2964) wnosi o uwzględnienie w pracach nad w/w projektem uwag :

1. Wyrażamy swoją aprobatę dla zamysłu prawnej regulacji lokalizacji dużych obiektów służących wytwarzaniu energii ze źródeł odnawialnych. Popieramy dążenie do lokalizacji tego typu obiektów wyłącznie na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
2. Zaproponowane w projekcie nowe brzmienie dotychczasowego art. 11 pkt. 10 ustawy budzi poważne wątpliwości dotyczące celowości sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko dla Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Uważamy za wystarczający obowiązek przedstawienia podstawowych informacji o planowanym przedsięwzięciu przez wnioskodawców zmian w studium w związku z lokalizacją inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko według zapisów w proponowanym brzmieniu dodanego ust. 2 art. 11 pkt 10 ustawy.
3. Zmiany zaproponowane w dotychczasowym art. 14 powodujące możliwość jednoczesnego sporządzania planu miejscowego lub jego zmiany i zmiany studium z zachowaniem procedur zasługują na uznanie i prowadzą naszym zdaniem do usprawnienia przebiegu długotrwałych procesów zmian w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego w gminach.

4. Propozycja brzmienia art. 3 jest nie do końca zrozumiała, daje możliwość różnorodnej interpretacji w kontekście konieczności dostosowania do nowych regulacji dotychczas obowiązujących studium i planów, przy jednoczesnej możliwości kontynuacji prac nad wszczętymi pracami planistycznymi na dotychczasowych zasadach. Uważamy, że pozostawienie takiego brzmienia zapisów proponowanego art. 3 prowadzić będzie do niepotrzebnych komplikacji pracy organów władz samorządowych gmin. Porównując art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 projektowanej zmiany dochodzi się do wniosku, że chociaż istnieje możliwość zakończenia procedury planistycznej na dotychczasowych zasadach, to i tak na organach gmin będzie spoczywał obowiązek dostosowania tych zmian studium i planów miejscowych w przeciągu 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.
5. Górna granica mocy instalacji OZE wymagających procedury studium oraz planu miejscowego została określona na 40 kW, czyli 0,04 MW. W uzasadnieniu wspomina się jednak o raporcie NIK dotyczącym farm wiatrowych, jako głównej przyczyny powstania pomysłu wprowadzenia tych zmian. Przesłany do zaopiniowania projekt zmiana ustawy o planowaniu przestrzennym i ustawy Prawo budowlane nie jest adekwatny do dołączonego do niego uzasadnienia planowanych zmian. Zmiany ustawy dotyczą ogólnie lokalizacji obiektów służących wytwarzaniu energii z odnawialnych źródeł energii tzw. OZE, natomiast w uzasadnieniu proponowanych zmian podawane są zagrożenia wynikające z dynamicznego rozwoju energetyki wiatrowej.
6. Projekt zmian przepisów nie uwzględnił faktu, iż obiektami służącymi wytwarzaniu energii z odnawialnych źródeł mogą być także przedsięwzięcia jak instalacje fotowoltaiczne, biogazownie, instalacje geotermalne. Celowe jest zatem oddzielenie sprawy lokalizacji farm wiatrowych budzących najwięcej kontrowersji od instalacji OZE wykorzystujących inne źródła energii, co z kolei jest pożądane przez wymogi unijne. Przyjęte w projekcie zmian ustawy obowiązki dotyczące określenia zarówno w studium jak i w mpzp terenów lokalizacji OZE wraz ze strefami oddziaływania o mocy powyżej 40 kW spowoduje, że już instalacja paneli fotowoltaicznych o powierzchni ok. 260 m² będzie wymagała odpowiednich zmian w obydwu dokumentach planistycznych.

7. Instalacje paneli fotowoltaicznych mogą służyć do zaspokajania własnego zapotrzebowania na energię elektryczną np. w budynkach użyteczności publicznej, obiektach usługowych, produkcyjnych, rolniczych. Gminy posiadające już mpzp, które weszły w życie przed zmianą wprowadzającą zapisy w art.10 ust.2a oraz art. 15 ust. 3 pkt 3a, przewidujące możliwość lokalizacji OZE będą narażone na konieczność ich zmian w ciągu trzech lat jeśli przewidują możliwość lokalizacji OZE o mocy powyżej 40 kW. Uchwalenie zmian w proponowanym kształcie spowoduje wykluczenie możliwości realizacji inwestycji OZE o stosunkowo niewielkiej mocy na terenach nie posiadających mpzp.
8. Wprowadzenie nowych ograniczeń w lokalizacji OZE spowoduje znaczne opóźnienia w dywersyfikacji źródeł produkcji energii. Proponowane zmiany obniżające próg związany z mocą OZE, które wymagają wskazania w studium i mpzp wraz ze strefami oddziaływania, z obecnych 100 kW na 40 kW wydają się nieuzasadnione. Traktowanie wg powyższych przepisów zawodowej energetyki wiatrowej, dużych biogazowni tak samo jak instalacji geotermalnych czy słonecznych w generacji rozproszonej jest nieadekwatne do ich rzeczywistych uciążliwości. Należy więc zróżnicować rodzaje OZE i obostrzenia wobec nich kierowane. Obarczenie wszystkich inwestorów odpowiedzialnością odszkodowawczą może doprowadzić do absurdów, bo uciążliwe okaże się np. wykorzystywanie paneli solarnych. Doprecyzowania wymaga zatem pojęcie wnioskodawcy pojawiające się w proponowanym projekcie zmian.
9. Uważamy, że zapis zawarty w uzasadnieniu do projektowanych zmian mówiący o braku negatywnych skutków finansowych dla budżetów gmin jest niezgodny z obowiązującym prawem. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie przewiduje obowiązku aktualizowania studiów raz w trakcie kadencji, nie czyni tego zresztą żaden inny przepis. Zbliżoną natomiast materię reguluje art. 32 w/w ustawy. W ust. 1 ten przepis nakazuje wójtowi/burmistrzowi/prezydentowi gminy w celu oceny aktualności studium (a także planów miejscowych) dokonanie określonych analiz i ocen, które zgodnie z ust. 2 „co najmniej raz w czasie kadencji rady”, które winien przedstawić radzie gminy. Dopiero wówczas „rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27.”

Przy czym rada gminy, w przeciwieństwie do organu wykonawczego gminy, nie ma określonego terminu na przeprowadzenie zmiany studium czy zmiany planów miejscowych nawet wtedy, gdy stwierdzi, że niektóre z nich są nieaktualne. Dlatego jak wynika z powyższego obowiązkową ocenę aktualności dokumentów planistycznych, autorzy uzasadnienia projektu ustawy pomylili z koniecznością przeprowadzenia zmian tych dokumentów, czyli z ich aktualizacją. Ponieważ proponowany zapis art. 3 przewiduje konieczność dostosowania dotychczasowych dokumentów do nowych regulacji należy sądzić, że narazi to wiele samorządów gminnych na dodatkowe wydatki. To z punktu widzenia budżetów gmin mocno osłabia ekonomiczny walor tej propozycji zmian ustawowych.

Leszek Kuliński
Przewodniczący Zarządu
Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych
Energii Odnawialnej